

Kapitalerstatningerne er altsaa forøget for Arbejderklassen som saadan med 235 000 Kr.

Dette kan man kun komme udenom, hvis man som det ærede Medlem Hr. Stauning vil bilde Folk ind, at 12 000 Kr. nu er det samme, som 12 000 Kr. var for nogle Aar siden, og ikke vil erkende, at nu har 8 000 Kr. den samme Værdi som 12 000 Kr. den Gang. Den Gang Priserne gik op, paaberaabte det ærede Medlem Hr. Stauning sig Prisstigningen som Begrundelse for at forhøje Erstatningen. Hvis vi under en økonomisk Nedgangstid siger: Vi kan ikke give mere, end vi har været enige om siden 1916, maa den naturlige Følge deraf være, at Erstatningen nu sættes til 8 000 Kr., og ud fra det nye Princip, som skelner mellem barnløse Enker og Enkemænd og dem, der har Børn, vil den nye Ordning i Modsætning til mange af de andre sociale Love paa et afgørende Punkt, netop det, som det ærede Medlem Hr. Stauning har rettet sit Angreb mod, betyde en absolut Værdiforøgelse.

Jeg gad vide, hvorledes det ærede Medlem Hr. Stauning vil forsvare, at han angriber en Ordning, hvorefter man stiller en Enke, som har 2—8 Børn, næsten 5 000 Kr. gunstigere end den Enke, som er barnløs. Er dog ikke den Enke, som sidder med mange Børn, meget, meget vanskeligere stillet paa Grund af sine Forsørgelsespligter, og er det dog ikke et værdifuldt Princip at indføre i Loven at give hende mere?

Jeg vil gøre opmærksom paa, at hvis man ser, ikke paa Maksimumslønnen, men paa de Aarslønninger, som er lavere, og som Socialdemokraterne jo dog ogsaa skulde interessere sig for, for det er de Aarslønninger, som ikke de bedst lønnede, men de vanskeligst stillede Arbejdere naar op til, f. Eks. en Aarsløn paa 1 500 Kr., saa vil man se, at Forholdet i Virkeligheden bliver endnu gunstigere, end det var for dem, der har naaet Maksimumslønningerne. En Enke, hvis Erstatning skal fastsættes efter en Aarsløn af 1 500 Kr., vilde efter den gamle Lov faa 7 500 Kr., hvis hun havde faaet det højeste, hun kunde faa i Henhold til Loven, 7 500 Kr., i Værdi svarende til 5 000 Kr. Enken nu, som er barnløs, vilde faa 5 100 Kr., altsaa ogsaa i Værdi mere. Altsaa ogsaa den barnløse Enke vil faa en Forøgelse i Modsætning til det oprindelige. En Enke med et Barn vil faa 7 013 Kr., altsaa 2 013 Kr. mere i Værdi end den barnløse. En Enke med to Børn vil faa 8 925 Kr., altsaa 3 925 Kr. mere. Man vil her se, at Enkerne vil faa faktisk mere i Værdi end efter den gamle Lov. Og Enken med de mange Børn vil faa et Beløb, som tilmed i Tal er 1 425 Kr. højere.

Selv om det ærede Medlem Hr. Stauning kan faa Folk til at se bort fra Værdien, hvad han gør sig de største Bestræbelser for rundt omkring — hvilket man efter den Politik, han har ført, vel forstaar, at han gør —, vil han i alt Fald ikke kunne faa den Enke, som efter den tidligere Lov vilde faa 7 500 Kr. og nu faar 8 925 Kr., bildt ind, at hun faar mindre.

Nej, om dette Lovforslag tør jeg sige i Modsætning til de Lovforslag, der har været Strid om her i Tinget, og hvor en i forskellig Grad mere eller mindre stærk Opposition har maattet komme frem, at det er af en saadan Art, at jeg forstaar, at Socialdemokraterne under Paaberaabelse af dette Forhold vil anbefale at stemme imod. Jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme for dette Lovforslag, som indeholder en Forbedring paa et afgørende Punkt for Arbejderklassen her i Landet.

L. D. Rasmussen: Der mangler noget meget væsentligt, for at det ærede Medlems Betragtninger overhovedet kan være rigtige. Det er nemlig, at de Satser, som blev fastsat i 1920, var i Overensstemmelse med det, som var Løn- og Prisniveauet, hvad de overhovedet slet ikke var. Det er erkendt her, og hvis det ærede Medlem ved tidligere Lejligheder under Forhandlingerne her havde været opmærksom derpaa, vilde han have hørt det. Ogsaa den højtærede Minister har erkendt, at de var meget langt fra, hvad der skulde have været fastsat. Saa kan man som Følge deraf ikke ved Reduktionen gaa ud fra de Lønninger og fra den Dyrtdid. Man maa vedblivende gaa tværs over og regne med en Sammenligning efter Loven af 1916 og nu.

Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Rode, om han selv, da han gennemførte denne Lov som Minister, gennemførte den paa Grundlag af det daværende Prisniveau i 1916 eller paa det Lønniveau, der var i 1914. Thi det sidste er rigtigt. Det ærede Medlem Hr. Rode har ikke gennemført Loven af 1916 paa Basis af hverken Løn- eller Prisniveau i 1916, men derimod paa Lønniveauet af 1914, nemlig efter en Aarsløn af 1 350 Kr.

En Enke uden Børn, hvis Forsørger har 1 200 Kr., vil efter det Lovforslag, som nu skal vedtages, ogsaa med det ærede Medlem Hr. Rodes Anbefaling, faa en Reduktion paa 900 Kr. Altsaa, 900 Kr. mindre, end det ærede Medlem Hr. Rode som Minister var med til at gennemføre i 1916 paa Grundlag af de økonomiske Forhold i 1914. En